

מ"י 15465/04/21 - מדינת ישראל נגד חמזה מרקה

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 15465-04-21 מדינת ישראל נ' מרקה
תיק חיצוני: 199618\2021

בפני	כבוד השופט עדי בר-טל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	חמזה מרקה
החלטה	

בפניי בקשה להארכת תוקף ערבויות לפי סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

1. מדובר בחקירה מתנהלת בחשד לעבירות מס והלבנת הון באמצעות צ'ינג'ים בסכום של כ - 700 מיליון ₪.
2. המשיב נעצר ושוחרר בתנאים שנקבעו במסגרת דיון שהתקיים ביום 12.4.21.
3. ביום 19.4.21, משלא עמד המשיב בתנאים, הופחתה ההפקדה הכספית לסך של 200,000 ₪. המשיב שוחרר באותו היום.
4. ביום 20.9.21 הגישה המבקשת בקשה להארכת הערבויות. המבקשת פירטה כי מדובר בחקירה משותפת של אגף מכס ומע"מ ביחד עם מס הכנסה ויל"פ יהודה. החקירה החלה בענף המנופאים והתרחבה לפרשיית הלבנת הון, מהגדולות במדינה שנחשפו בשנים האחרונות. בפרשיה מעורבים נותני שירותי מטבע רבים. המבקשת הפנתה להחלטת השחרור מיום 12.4.21 ולתנאים שנקבעו וביקשה להאריך את תנאי השחרור ב - 180 יום נוספים וזאת על מנת להבטיח את התייצבותו של המשיב לחקירה או למשפט, במידה ויוחלט להגיש כנגדו כתב אישום.
5. ביום 23.9.21 ניתנה החלטה לתגובת המשיב בתוך 10 ימים.
6. המבקש לא הגיש כל תגובה ועל כן ביום 30.9.21 הוגשה הבקשה בשנית.

7. ניתן היה כבר בשלב זה, להניח כי המשיב אינו מתנגד להארכת הערבויות, שכן בחר שלא להגיב לבקשה, על אף החלטת בית המשפט. למרות האמור, ביום 7.10.21 בית המשפט האריך את הערבויות עד להחלטה אחרת, וקבע את התיק לעיונו ליום 13.10.21.
8. ביום 12.10.21 (באיחור משמעותי) הגיש המשיב תגובה ולפיה הוא מתנגד להארכת הערבויות, בין היתר, לנוכח העובדה שהמשיב לא נחקר משך כל התקופה. עוד נטען, כי הערב מסרב להאריך ערבותו.
9. ביום 16.10.21 נתנה החלטה ולפיה הצדדים מוזמנים לדיון ליום 21.10.21.
10. ביום 21.10.21 התקיים דיון במסגרתו טען המבקש, כי בהתאם להחלטה בעניין **חלידו** (בש"פ 4586/06) הערבויות פקעו ביום 17.10.21 (הערבויות פקעו לטענתו בפועל ביום 16.10.21 שהינו שבת ועל כן המועד האחרון הינו 17.10.21).
11. ביום 25.10.21 הגישה המדינה תגובה לטענה בדבר פקיעת הערבויות. במסגרת תגובה זו נטען, כי הערבויות היו תקפות למשך 180 יום, עד ליום 9.10.21. המדינה טענה כי כבר עם הגשת הבקשה, עודכן ב"כ המשיב בדבר הגשתה וסיום מועד הערבויות. כמו כן התקיימו התכתבויות ושיחות עם ב"כ המשיב על מנת לקבל עמדתו ולנסות להגיע להסכמות לפני תום מועד הערבויות. בסופו של דבר, רק ביום 12.10.21, לאחר מועד פקיעת הערבויות, ב"כ המשיב הגיש תגובה לבית המשפט.
12. עוד נטען, כי המשיב נקט במניפולציות שונות על מנת לעכב את תגובתו ולדחות את הדיון, וזאת בתואנות שווא שברצונו להגיע להסכמות. המבקשת מפנה אף לבשפ 6940/14 בעניין **ואאיל אלמדיגם**.
13. נוכח האמור, המבקשת טוענת, כי הפגם ניתן לריפוי ומנגד ביטול הערבויות יאפשרו למשיב, החשוד בעבירות מס והלבנת הון, להימלט מהדין.
14. ביום 26.10.21 הגיב המשיב וטען, כי מועד פקיעת הערבויות הינו 17.10.21. עוד נטען, כי לא קיבל את החלטת בית המשפט בדבר הגשת תגובה, וכי קיבל אך את ההחלטה השניה מיום 7.10.21. המשיב מבקש להורות על החזרת הערובות וביטול התנאים המגבילים שהוטלו ביום 19.4.21.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בטיעונים שהוגשו, מצאתי כי **דין בקשת המשיב לביטול התנאים המגבילים להידחות**.

15. ראשית, יש להבהיר כי תנאי השחרור והמגבלות הוטלו ביום 12.4.21 למשך 180 יום. קרי, עד ליום 10.10.21. המשיב טוען, כי יש לספור את המועד, מרגע השחרור של המשיב מהמעצר ולא מרגע הטלת התנאים ועל כן המועד בו פגו הערבויות חל ביום 17.10.21.

16. איני מקבלת טענה זו. המועד הרלוונטי הינו מועד הטלת המגבלות ולא מועד השחרור. ראה בעניין זה ספרו של קדמי, **סדר הדין הפלילי**, כרך א' עמ' 379. קרי, המועד בו פגו הערבויות הינו 10.10.21.

17. שנית, המבקשת הגישה את בקשתה, מבעוד מועד. המשיב בחר שלא להגיב לבקשה זו, על אף החלטת בית המשפט. המבקשת טוענת, כי משך התקופה, המשיב בחר לנסות ולנהל משא ומתן עם המבקשת וזאת במטרה "למשוך זמן", עד אשר יעבור המועד. בתגובתו, המשיב במענה לטענה זו טוען, כי "**אין ולא היה אף פעם סיכוי להגיע עם המשיב להסכמות!**". לא ברור מדוע לא ניתן היה להגיע להסכמות. מכל מקום, המשיב אינו שולל באופן מפורש דרך התנהלות זו. לכך מתווספת העובדה כי המשיב בחר שלא להבהיר בתגובתו, מהו המועד בו קיבל את החלטות בית המשפט ואף לא הכחיש כי המבקשת העבירה את הבקשה כבר ביום הגשתה.

18. במצב דברים זה עולה, כי המשיב בחר לפעול באופן בו תסוכל בקשת המבקשת, שכן לו היה מגיש את תגובתו במועד, הדיון היה מתקיים בתוך פרק הזמן הקבוע בחוק.

19. שונה מקרה זה מההחלטה בעניין **חלידו**. אף שם, כבמקרה הנדון, הוגשה בקשת הארכת הערבויות מבעוד מועד, בית המשפט נתן החלטת ביניים בדבר הארכה זמנית עד לדיון והדיון התקיים לאחר עבור 180 הימים, אלא שבשונה מההחלטה בעניין חלידו, במקרה הנדון, התנהלות המשיב היתה נגועה בחוסר תום לב, חוסר תום לב, שהוביל בסופו של דבר לתוצאה ולפיה לא התקיים דיון בתוך 180 הימים, שכן לו היה מגיש המשיב תגובתו במועד, בהתאם להחלטת בית המשפט, סביר כי הדיון היה מתקיים בתוך לוח הזמנים שנקבע בחוק. דומה מקרה זה לבש"פ 6940/14 בעניין **ואיל אלמדיגם** (סעיף 13 ב להחלטה).

20. אשר על כן, הבקשה לביטול הערבויות נדחת. הערבויות תקפות. על פניו, ויתר המשיב על טיעונים לגופו של עניין והסתפק בטענה לסילוק בקשת המדינה על הסף, למרות האמור, ולפנים משורת הדין, בית המשפט יאפשר למשיב לטעון אף לגופה של הבקשה. על המשיב להודיע עד ליום 3.11.21 האם הוא מעוניין בדיון, שאם לא כן, הערבויות תוארכנה למשך 180 יום מיום 10.10.21.

21. המזכירות תשלח העתק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ב, 30 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

